

Вукман Оташевић

С ТУГОМ ПОД РУКУ

И кад нестанемо
моја туго
овим свијетом
звониће дуго

Сребрни кораци
по којима
ратују звијезде
са сновима

И тада ћемо
као и прије
корачат уз раме
погибије

Бићемо клатно
што се клати
које ће вријеме
помјерати

Х Х Х

Кад се звијезде пале
заљубљени знају
да то љубав неко
сије по бескрају

И кад муње сикћу
у брда далека
да то корача
човјек уз човјека

Ал кад сан заигра
помјерање мора
не знаш да ли гори
човјек или зора.